

blaakte alles in zijne binnenborst voor de schoone Madalena. Al zoo dikwijls had hij verzekerd, dat zijn hart voor goed en doodelijk gewond was, al zoo dikwijls bleek het waan en ijdele rook. Ondanks herhaalden tegenwoord, trots krenkende vernedering, spijt langdurige vergeefsche vrijage en stroomen poëzie, meende hij nu nog eens voor het eerst de jonkvrouw zijner droomen ontmoet te hebben. Madalena was het woord, waarmee hij insliep, waarmee

In den Gekroonden Bok.

ontwaken. De verandering was zoo in het oog vallend, dat zijne huisgenooten, niet het minst moeder Marretje, met ongewone belangstelling deze verrassende gebeurtenis opmerkten. Gerbrand was plotseling ernstiger, kalmer,

hij ontwaakte, waarbij hij leefde, alles vergetend, wat hem nog voor weinige dagen lief en dierbaar scheen. De tooverstaf van Eroos had nog eenmaal in hem een geheel nieuw wezen doen